

Ο ΝΟΥΜΑΣ

XPONIA IB'.

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 25 ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΗ 1914

ΑΡΙΘΜΟΣ 536

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Α. ΒΟΡΙΔΣ. Νέα ποιήματα.

Δ. ΖΗΤΑΣ. Film artistique.

Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ, Γύρο από την τιτάνομαχία.

² Ἀπὸ τοῦ ζυγίου.

Α. ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ. Ὁ ποιητής.

ΚΩΣΤΑΣ ΝΤΑΪΦΑΣ. Θυλλοί του Καρά-Σοῦ. — Στους τά-
φους.

N. ΛΑΠΑΘΙΩΤΗΣ. Τὸ φιλί.

II, Η ΑΒΑΜΙΔΗΣ. Οἱ κίτρινοι πατριώτες.

Γ. Σ. Νέα βιβλία - Sonetum bene temperatum.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΙΚΑ. — Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ. — ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜ-
ΜΑΤΟΣΗΜΟ.

Ο ΠΟΙΝΤΗΣ

Τὸ πλῆθος, σπάζει ἀδιέξοδος καὶ περιρρονητὴ:
καὶ τοιζυμίζουν γῆρω του τ' ἀν' ἔρωτινὰ τὰ παῖδια...

— Ποιός είναι ξένος πού περνά; Ποιός είναι; — (1) Ποιητής.
Τὰ ρόδα πάντα βούλεται γι' ὅλο πατεῖ στ' ἀγκάθια.

ΔΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΙΤΑΝΟΜΑΧΙΑ

Ὁλὸς ὁ κόσμος κοιμηματίας, γε : οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι καὶ οἱ ἐξαρετικοί, οἱ ἄνθρωποι τῆς πράξης καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς σκέψης, οἱ καλλιτέχνες καὶ οἱ φιλόσοφοι.—Γαλλόφιλοι, γερμανόφιλοι, ρωσόφιλοι, ἀγγλόφιλοι ! Οἱ γαλλόφιλοι δὲ βρίζουνε ἀρεκτεὺς λέξεις, γιὰ νὰ ζωγραφίσουνε τὴ φρίκη τους καὶ τὸν ἀποτροπιασμό τους γιὰ τὴς βαρβαρότητες τῶν Γερμανῶν. Οἱ γερμανόφιλοι ἀγαναχτοῦνε γιὰ τὴς ψευτιεὺς τῶν Γάλλων, γιὰ τὴς ἀπειρωτοτητεὺς τῶν Βέλγων καὶ τῶν Ρώσων, γιὰ τὴν κακοπιστία καὶ τὴν ἀπληστίαν τῶν Ἀγγλων. Οἱ γαλλόφιλοι κόβονται γιὰ τὴς ἐλευθερίε:ς τῶν λαῶν καὶ γιὰ τὸν πολιτισμό, οἱ γερμανόφιλοι πάμι γιὰ τὸν πολιτισμό καὶ γιὰ τὸ δίκιο. Γαλλόφιλοι καὶ ἀγγλόφιλοι καὶ γερμανόφιλοι,—καὶ οἱ ἀνθρωπόφιλοι ; Κι' οἱ ἀνθρωπόφιλοι εἶναι οἱ οὐτοπιστιεὺς, οἱ κουντοί, οἱ ἐκφιλοι, οἱ ἀναρχικοί, οἱ προδότες,—εἶναι οἱ ἄνθρω-

ποι ποὺ δὲν μποροῦνε νὰ τὸ πάρουνε ἀπόρραση πὺς
ἐβίωσατε κοπάδια λύκων.

Λοιπὸν ἡ **κρισαύρα** τοῦ **μίσου**; καὶ τοῦ **ἐγωισμοῦ** δὲν ἄφησε νὰ περάσει οὔτε μιὰ **μεγάλη ψυχὴ**, οὔτ' ἓνας **μεγάλος νοῦς**, γιὰ νὰ σηκωθεί **λίγο παραπάνω** ἀπὸ τὰ **ἐγὼ** καὶ τὰ **ἐσύ**, ἀπὸ τὸ **δικό μου** καὶ τὸ **δικό σου**; ποὺ νὰ δεῖ **ὄλον τὸν κόσμον** μὲ τὰ **ἴδια μίτια**; ποὺ νὰ **μετρούσει ὅλα** μ' ἓνα **μέτρο**, καὶ νὰ **ζυγίσει ὅλα** μὲ τὰ **ἴδια ζύγια**; "Ἡ **μήτις** οἱ **ἀληθινὰ ἐξχωριστὴ** ἀνθρώποι διατρέχινε **κάτω** ἀπὸ τοὺς **βούρκους** τοῦ **αἵματός** καὶ **κάτω** ἀπὸ τὴ **συντροφίαν** καὶ τὴ **σιᾶν**, καὶ θὰ **φυτρώσουνε μαζί** μὲ τὴ **προσινάδες**, ποὺ θὰ **σπελάσουνε** τὴ **ντροπὴ** τῶν **ἀνθρώπων**, σὰ θὰ **διαβεῖ** ἡ **μύθορα** τοῦ **ἐξοφρενικοῦ** αὐτοῦ **πολέμου**; "Ἡ **μήτις** ὁ **στρατιωτικὸς νόμος** ἔδωσε μὲ **βιαιὰ**, **ἀλυσίδες** τὴς **ἐν- γενικῆς φρονέας**;

‘Ο πόλεμος είναι ανάγκη. “Ο,τι γίνεται σ’ αυτό τὸν πόλεμο, γίνεται ἂν τὸ χάπαν ἀνάγκη. Σ’ ὅσους δὲν ἀρέσει ὁ πόλεμος, ἃς δουλεύουνε γιὰ νὰ λιγοστέψῃ ἡ ἀνάγκη του· Πιὸς ἔξω, ἔξω; μὰ φορὰ δὲ θὰ ὑπάρχει πιά μὰ τέτια ἀνάγκη! Σ’ ὅσους πάλι ἀρέσει, ἃς πιστοῖσινε νὰ μᾶς δείξουνε τίς ἀπορριπές του, καὶ ὡς τότε λευτερώσουν ἀπὸ τὸ ψέμα. Τὰ κλίματα ἀδυνατίζουν ἀνθρώποι τὸν ἄνθρωπο· οἱ βλαστήμιες δουλεύουνε τὸ γωρησιό· τὸ ψέμα λερώνει καὶ ἀσχηματίζει ὅλα.

Δουλεύα χρεώζεται κι η φωνή, για να βλέπουμε να δουλεύουμε.

Ἐκατομμύρια νεκροί, ἑκατομμύρια σαρκοκύβηδες, ἑκατομμύρια χῆρες καὶ ὀρφανὰ, χηλίδες τραυμάτων, ὅλοι ἄγριοι, ἑλπίδες καίμενες, στίγματα γαρυμμένα, φρίκταινες οὐ μετρίμενες, γερύματα τιναχθέντα. Προδωγες, ἄστεγοι, πείνα, χωκὸν... Τί χρεώζονται τὰ πνύδα λόγια; Τί μὴν τὶ λέτε ὅλ' αὐτὰ; Ἔσσει; ἐξιοτέλλετε; Σεῖς, ποὺ λέγατε· ὁ πόλεμος τῶν πάντων ὁ πατέρα; Σεῖς, ποὺ φοβόσαστε ἴσαμε τώρα, μήπως σατίσει ὁ κόσμος; αὐτοὶ τὴν πολλὴν εἰρήνην; Ἀλίμονο, σὰν ἰδῶ πολλὰ καὶ ἅ! Θέλετε μαζὺς νὰ ζήτε οὐρανιάσω ἅπ' τὸ ἓνα μέρος καὶ νὰ βλαστομῆσω ἅπ' τὸ ἄλλο. Θέλετε νὰ πιστέψω, πῶς οἱ μισοὶ πολεμᾶνε ἅπ' ἀγάτη καὶ οἱ ἄλλοι μισοὶ ἀπὸ μίσους. Ἐ, ὅχι! Δὲ θὰ τὸ καταφέρετε αὐτό. Σιέσω καὶ βιέσω τὸ χυλίσμῳ, ὅπως διήλθετα ἓνα σεισμὸν ἢ ἓνα ἱερίστιο. Κι' ὅταν κομῇ φορὰ ξεχνίεμαι πῶς ὄλους τοὺς ἀγατῶ, τοὺς θανατῶ, ὄλους.

Πόλεμος πατέρας...

Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ